

La famille de Joseph devant le pharaon. "Psautier de St Louis "(Datation : entre 1253 et 1270). BNF.

Jacob en Egypte

Jacob bénit Pharaon

Après s'être révélé à ses frères, Joseph demande que son père Jacob le rejoigne en Egypte. Joseph présentera alors Jacob au Pharaon qui recevra la bénédiction du patriarche, selon la lecture de Na'hmanide.

בראשית פרק מז

(ז) וַיָּבֵא יוֹסֵף אֶת יַעֲקֹב אָבִיו וַיַּעֲמְדֵהוּ לִפְנֵי פַרְעֹה וַיְבָרֶךְ יַעֲקֹב אֶת פַּרְעֹה:

(ח) וַיֹּאמֶר פַּרְעֹה אֶל יַעֲקֹב כַּמָּה יָמֵי שְׁנֵי חַיֶּיךָ:

(ט) וַיֹּאמֶר יַעֲקֹב אֶל פַּרְעֹה יָמֵי שְׁנֵי מְגוּרֵי שְׁלֹשִׁים וּמֵאת שָׁנָה מָעֻט וְרַעִים הָיוּ יָמֵי שְׁנֵי חַיֵּי וְלֹא הִשְׁיֵגוּ אֶת יָמֵי שְׁנֵי חַיֵּי אָבֹתִי בְיָמֵי מְגוּרֵיהֶם:

(י) וַיְבָרֶךְ יַעֲקֹב אֶת פַּרְעֹה וַיֵּצֵא מִלִּפְנֵי פַרְעֹה:

רמב"ן

(ז) ויברך יעקב את פרעה - היא שאלת שלום כדרך כל הנראין לפני מלכים לפרקים, לשון רש"י. ואינו נראה כן, שאין מדרך מוסר המלוכה שישאל אדם בשלום המלך, וכמו שאמרו (שבת פט א) כלום יש עבד שנותן שלום לרבו. אבל היה ברכה ממש, שדרך הזקנים והחסידים הבאים לפני המלכים לברך אותם בעושר ונכסים וכבוד והתנשא מלכותם, וכענין שאמר הכתוב (מ"א א לא) יחי אדוני המלך דוד לעולם.

Genèse chapitre 47

7- Joseph introduisit Jacob son père et le présenta à Pharaon ; et Jacob bénit Pharaon.

8- Pharaon dit à Jacob : "Quel est le nombre des années de ta vie ?"

9- Et Jacob répondit à Pharaon : "Le nombre des années de mes pérégrinations, cent trente ans. Il a été court et malheureux, le temps des années de ma vie et il ne vaut pas les années de la vie de mes pères, les jours de leurs pérégrinations."

10- Jacob bénit Pharaon et se retira de devant lui.

Ramban (1040 – 1105)

Et Jacob bénit Pharaon: "C'est un salut de paix, comme en adressent tous ceux qui sont admis occasionnellement devant les rois." Citation de Rachi. Il ne me semble pas qu'il en fut ainsi, car ce n'est pas la coutume royale qu'un homme demande comment va le roi, comme il est dit (TB Chabat 89 a) : "Est-ce qu'un serviteur salue son maître ?". En fait c'était une vraie bénédiction. Car telle est l'attitude des anciens et des hommes pieux qui se présentent devant le roi de les bénir en richesse, en biens et en honneur et en affermissement de leur trône, comme il dit le verset (I Rois 31) : "que vive mon maître le roi David pour toujours !"

Traduction : [Pentateuque Genèse ch. 47, v. 7, \(Vayigach - ויגש\)](#) et Philippe Haddad